

S.D. STUART

4

POUSTĀNÍ HEROBRINA

POZOR,
DRACI!

computer
press

S.D. Stuart

Pozor, draci!
Povstání Herobrina 4

Computer Press
Brno
2015

Pozor, draci!

Povstání Herobrína 4

S.D. Stuart

Překlad: Marcel Goliaš

Obálka: Martin Sodomka

Odpovědný redaktor: Roman Bureš

Technický redaktor: Jiří Matoušek

Tisk: EUROPRINT a.s.

Originally published as Here Be Dragons: A Minecraft Adventure in 2013 by
Ramblin' Prose Publishing

Copyright © 2013 Steve DeWinter

www.SteveDW.com

Minecraft is a trademark of Mojang AB, Stockholm. The author and publisher are not associated with the makers of Minecraft or Mojang AB.

Translation © Marcel Goliaš, 2015

Objednávky knih:

<http://knihy.cpress.cz>

www.albatrosmedia.cz

eshop@albatrosmedia.cz

bezplatná linka 800 555 513

ISBN 978-80-251-4411-4

Vydalo nakladatelství Computer Press v Brně roku 2015 ve společnosti Albatros Media a. s. se sídlem Na Pankráci 30, Praha 4. Číslo publikace 19 238.

© Albatros Media a. s. Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí být kopírována a rozmnožována za účelem rozšiřování v jakékoli formě či jakýmkoli způsobem bez písemného souhlasu vydavatele.

2. vydání

ALBATROS MEDIA a.s.

Pozor, draci!

Povstání Herobrína 4

Shrnutí

Když se Josh, André a Suzy chystají vstoupit do města Silverrock, setkávají se se svým prvním drakem a odhalují tajemství, která nikdy nečekali, že najdou.

O dobrodružstvích Minecraftu S.D. Stuarta:

Po bouřlivém úspěchu původního románu Povstání Herobrina (a kvůli neutuchajícímu zájmu čtenářů, kteří chtěli vědět, co se stane příště) rozvedl S.D. Stuart původní knihu v pokračující sérii, u které byla každá nová kniha napsána jako jeden díl většího příběhu.

Dokážou desetileté děti Josh, André a Suzy zabránit zlému Herobrinovi v ovládnutí světa Minecraftu? Nebo bude skutečný svět vydán napospas jednomu z nejmocnějších bossů počítačových her, jaký byl kdy stvořen?

Tato kniha je beletristickým dílem vytvořeným podle doktríny „Fair Use“ (poctivé užití díla) v souladu s usta-

novením americké legislativy autorského práva. Odkazy na skutečné lidi, události, instituce, organizace nebo místa jsou smyšlené a mají pouze dodat příběhu na důvěryhodnosti. Všechny ostatní postavy, jakož i všechny události a dialogy, jsou výplodem autorových představ, a nemají být proto považovány za reálné.

Minecraft je obchodní značkou společnosti Mojang AB, se sídlem ve Stockholmu. Autor ani vydavatel nejsou s tvůrci hry Minecraft nebo se společností Mojang AB nijak spojeni.

Kapitola 1

André kopnul do malého kamene. Ten se odkutálel dopředu a pak zase zpátky k němu. Jak se kutálel dolů z kopce, nabíral na rychlosti. Bylo úžasné, jak skutečné se všechno zdálo být.

On, jeho dvojče Josh a Suzy, jedna z jejich nejprotivnějších spolužaček ze školy, byli přeneseni do tohoto počítačem vygenerovaného světa, aby zastavili Herobrina, umělou inteligenci, jejímž jediným cílem bylo porazit lidstvo.

Jenže jediné, čeho dosud dosáhli po opuštění Estermédu, bylo přecházení z jednoho kopce na druhý, se zastávkami na spaní. Pokaždé, když vylezli na nějaký kopec, před sebou spatřili jen další kopec.

Suzy se pasovala na vůdce jejich malé skupinky a právě teď je z nějakého důvodu vedla na vrcholek nejvyšší hory v okolí. Když se kámen dokutálel zase zpátky k Andrému,

odkopnul ho zase nahoru. „Řekni mi ještě jednou, proč se plahočíme pěšky?“

Podíval se na Suzy a ušklíbl se. „Ó, už si vzpomínám, protože jsi naše koně prodala za...“ Podíval se na Joshe. „Jak že se jim to říká?“

„Kubity,“ odpověděl mu skrčený Josh, který napůl přecházel a napůl přelézal skálu před sebou.

André zavrtěl hlavou. „Správně. Kubity. Cha! Jak výhodný obchod.“

Suzy se na něj přísně podívala. „Potřebovali jsme peníze. Čím si myslíš, že jsme zaplatili za nocleh v hospodě, ve které jsme přespali minulou noc? Tvým krásným pohledem?“

André pokrčil rameny. „Mohli jsme to zkusit.“

Suzy zavrtěla hlavou. „Koně nepotřebujeme. Ale potřebujeme peníze.“

André roztáhl ruce, aby ukázal na příkrý svah, na který šplhali. „Chápu, proč nepotřebujeme koně, ale proč jsme se nevydali cestou podél řeky? To nééé! Ty jsi chtěla mermocí vyšplhat na nejvyšší horu, jaká se tady dá najít.“

Suzy ho předhonila a šplhala rychleji. „Už jsme skoro tam.“

André spíchal, aby jí stačil. „A co jako najdeme, až se dostaneme na vrchol?“

Na vrcholku se Suzy na chvíli odmlčela a rozhlédla se po údolí pod horou. André se k ní připojil a ona ukázala dolů. „Tohle.“

André se rozhlédl po údolí. „Já nic nevidím.“

Suzy se usmála. „Přesně. Podle mapy se tohle údolí nazývá Pastvina draků. Nejsou zde žádná města, žádné farmy, žádné domy ani žádní lidé.“

„To jsi mě táhla celou cestu až na vrchol téhle hory, abys mi ukázala nic?“

Josh je konečně dostihl a položil si k nohám své zavazadlo.

Suzy zavrtěla hlavou a roztáhla ruce, aby ukázala na celé údolí dole. „Ne, ty mouro. Dotáhla jsem vás až sem, abyste se naučili létat.“

Joshovi se rozbušilo srdce. „Létat?“

Suzy přikývla. „V tomhle údolí nás nikdo neuvidí. Je to dokonalé místo.“

Josh se podíval přes okraj skály. Údolí pod nimi bylo opravdu hluboko. „Proč jsme se museli šplhat až na vrchol, abychom se naučili létat?“

Suzy se přiblížila až k okraji srázu a podívala se dolů. „Říkej tomu třeba výzva.“

Obrátila se a otočila se k Andrému. „Kdo to chce zkusit první?“

André pompézně rozmáchl rukou a klekl si. „Dámy mají přednost.“

Suzy zavrtěla hlavou. „Myslím, že bys měl jít první ty, protože se na to už tak dlouho třeseš.“

André vypnul hrud. „No né, já mohu jít první. Žádný problém. Chtěl jsem být jen zdvořilý.“

Suzy se hlasitě zasmála a její chichotání se odráželo v ozvěně od vysokých hor na druhé straně údolí. „Ty a zdvořilý? Ale no tak!“

André si dal ruce v bok. „Chceš, abych šel první?“

Se širokým úsměvem na tváři přikývla.

André se podíval přes okraj skály a udělal jeden úkrok zpátky. „Dobře. Půjdu tedy první.“

Poodešel od okraje útesu.

„Kam to jdeš?“ zeptala se Suzy.

André se po několika krocích zastavil a otočil se. „Půjdu na to s rozběhem.“

Suzy a Josh sledovali, jak André poskakoval nahoru a dolů.

Suzy ho hecovala. „Do toho, hrdino.“

André přestal poskakovat. „Jen se připravuju.“

Suzy si dala ruce v bok. „Na co se jako připravuješ? Prostě skoč a leť.“

„Podle tebe je všechno jednoduché.“

„A podle tebe zase zbytečně složité.“

André se příkrčil do běžecké pozice, ruce si dal před sebe a lehce pokrčil nohy.

Suzy se začala smát. „Tady nejsme na olympiádě.“

„Zmlkni,“ sykl André.

Rychle se několikrát nadechl a zase vydechl.

„Směle na to... Vyrážím... Na tři...“

Suzy si dupla. „Hlavně už běž!“

André vyrazil kupředu a skočil přes okraj skály.

Na malý okamžik se ve vzduchu zastavil a pak začal padat dolů jako kus balvanu a celou dobu křičel, dokud dole nezařičel do stromů.

Suzy se podívala na Joshe. „Nikomu se to hned napoprvé nepovede.“

Josh zíral přes okraj skály. „Jak se k němu dostaneme?“

Suzy ukázala na cestu, která vedla podél boční stěny hory dolů do údolí. „Půjdeme po svých.“

Josh si povzdechl. „Už zase pěšky.“

Suzy popošla k okraji skály. „Nebo to můžeš zkusit Andrého zkratkou.“

Josh se trochu usmál. „Ne, díky. Raději půjdu pěšky.“

Kapitola 2

Když Suzy a Josh našli po dvou hodinách Andrého, seděl na velkém balvanu u řeky, která tekla uprostřed údolí.

Podíval se na Suzy. „Věděla jsi, že spadnu?“

Usmála se. „Vypadalo to jako celkem dobrý nápad.“

André si stoupl a trhnul sebou v návalu bolesti. „Zlomil jsem si obě nohy, víš to?“

Suzy si ho prohlédla, když se pomalu protahoval. „Vypadáš už docela dobře.“

„Teď už ano. Ale pořád to bolí.“

„Přestaň fňukat jako malé dítě. Věděla jsem, že nezemřeš. Podívej se na Joshe. Ten přežil přímý výbuch Plížíla.“

André se podíval na Joshe, který s úsměvem pokrčil rameny.

André se podíval zpátky na Suzy a odbelhal od balvanu. „Takže od této chvíle už se budu učit létat od někoho, kdo to opravdu umí.“

Suzy si dala ruce v bok. „Opravdu? Koho dalšího, kdo umí létat, chceš v tomhle světě najít?“

André ukázal k obloze. „Co třeba tohohle?“

Suzy a Josh se podívali směrem, kterým André ukazoval, a v tom spatřili toho největšího draka, jakého kdy viděli. Vlastně jediného draka, jakého kdy viděli. Pevně se přidržoval boční stěny nejvyššího vrcholku hory na druhé straně údolí.

Jeho kůže byla černá jako uhlí a v jeho očích se odrážely sluneční paprsky jako v zářících hvězdách.

Roztáhl svá tmavá kožovitá křídla a vznesl se. Dívali se, jak kroužil kolem údolí a využíval stoupající vzdušné proudy u hřebenu. Náhle změnil směr, jako by něco zaslechl u lesa v údolí, a ztratil se jim z dohledu.

Suzy se obrátila k Andrému. „Pokud se ti povede ho přesvědčit, aby tě naučil létat, aniž by tě sežral, budu ti celý měsíc sloužit.“

André se samolibě usmíval. „Sloužit, říkáš?“

Josh vstal a pomohl Andrému přejít balvany u okraje řeky. „Neposlouchej ji, André. My na to přijdeme.“

Pozor, draci!

„Ne, ne,“ odpověděl André. „Mně se její návrh líbí.“
Podíval se do lesa ve směru, kterým drak přistál. „Pojďme
zkusit toho draka najít a uvidíme, co se stane.“

Toto je pouze náhled elektronické knihy. Zakoupení její plné verze je možné v elektronickém obchodě společnosti eReading.